

Verantwoording afleggen (2)

Tijdens de startbijeenkomst van ‘Ontwikkeling is verandering’ op 22 mei is gediscussieerd over de verschillende thema’s die tijdens de dialoog aan bod komen. Hieronder vindt u het beknopte verslag van de *tweede* werkgroep (‘rood’) die zich boog over het onderwerp ‘Verantwoording afleggen’.

Het uitgangspunt voor de werkgroep is de volgende stelling:

‘Hoe staat het, gezien de nieuwe ontwikkelingen in de hulparchitectuur en de aandacht voor de effectiviteit van de hulp, met het afleggen van verantwoording? Tussen de verschillende actoren: maatschappelijke organisaties aan hun achterban, donoren en doelgroepen; overheden aan hun burgers en met aandacht voor de verschillende type landen?’

Opzet discussie

De discussie werd gestart in drie kleine groepen, in eerste instantie ingedeeld op basis van type landen: 1) Lage inkomenslanden, fragiliteit niet dominant/redelijk stabiel, overheid(structuur) biedt voldoende perspectief; 2) fragiele staten en 3) middeninkomenlanden, redelijk stabiel. Overigens blijkt dat er een aantal algemene onderwerpen is, die in de verschillende typen landen wellicht wat anders uitwerken, maar die toch voor ontwikkelingsamenwerking in het algemeen van belang blijken.

Te veel cijfers, te weinig passie (subgroep 1)

Verantwoording van overheid naar burgers wordt steeds belangrijker. We willen steeds meer weten en meten, maar daarbij gaat het vooral over de cijfers en veel minder over waarden, passie en gevoel. Het succes van een partij als TON is gebaseerd op emoties. Ontwikkelingssamenwerking moet meer passie tonen en voorbeelden geven en de burger opzoeken met een aansprekend verhaal. De sector is nog steeds erg op zichzelf gericht.

De vraag is wel of er voldoende capaciteit is om de door iedereen zo gewenste effectiviteit te vergroten. Bij ambassades is dat bijvoorbeeld niet (meer) het geval. Zou goed zijn om dat in kaart brengen.

Bij het afleggen van verantwoording van overheden aan burgers in het Zuiden spelen die burgers ook zelf een belangrijke rol. Ouders die kinderen naar school brengen, zouden zelf ook moeten vragen naar wat er gebeurt met het os geld dat de school heeft gekregen.

Geen risico’s mijden (subgroep 2)

Er wordt een spanningsveld gesignaleerd bij de verantwoording naar een breed publiek als het gaat om abstracte zaken als maatschappijopbouw en beleidsbeïnvloeding. Concrete, tastbare resultaten als het plaatsen van 6 duizend toiletputten is simpel. Met name grote internationale donoren scoren soms makkelijk, maar staan te weinig stil bij de duurzaamheid van de verstrekte hulp. Als alleen de aantallen waterputten in het jaarverslag nog tellen dreigt risico mijden en het achterwege laten innovatie.

Aandacht voor internationale conventies met betrekking tot toegang tot informatie, toegang tot juridische processen, inclusief feedback en klachten mechanismen.

Ook moet er kritisch gekeken worden naar de rol van het bedrijfsleven: wat voegt het

werkelijk toe? Is hun betrokkenheid niet eigenlijk een soort 'greenwashing', of een verkapte manier om de export van producten die beter door lokale bedrijfjes geproduceerd kunnen worden, uit de markt te jagen?

Hard en zacht (subgroep 3)

Naast harde cijfermatig onderbouwde indicatoren moet het afleggen van verantwoording over 'zachte', 'verhalende' indicatoren niet vergeten worden. Is een belangrijk deel van het streven naar ontwikkeling waarbij duidelijk moet zijn dat het verwezenlijken van een betere maatschappij niet van vandaag op morgen kan worden gerealiseerd.